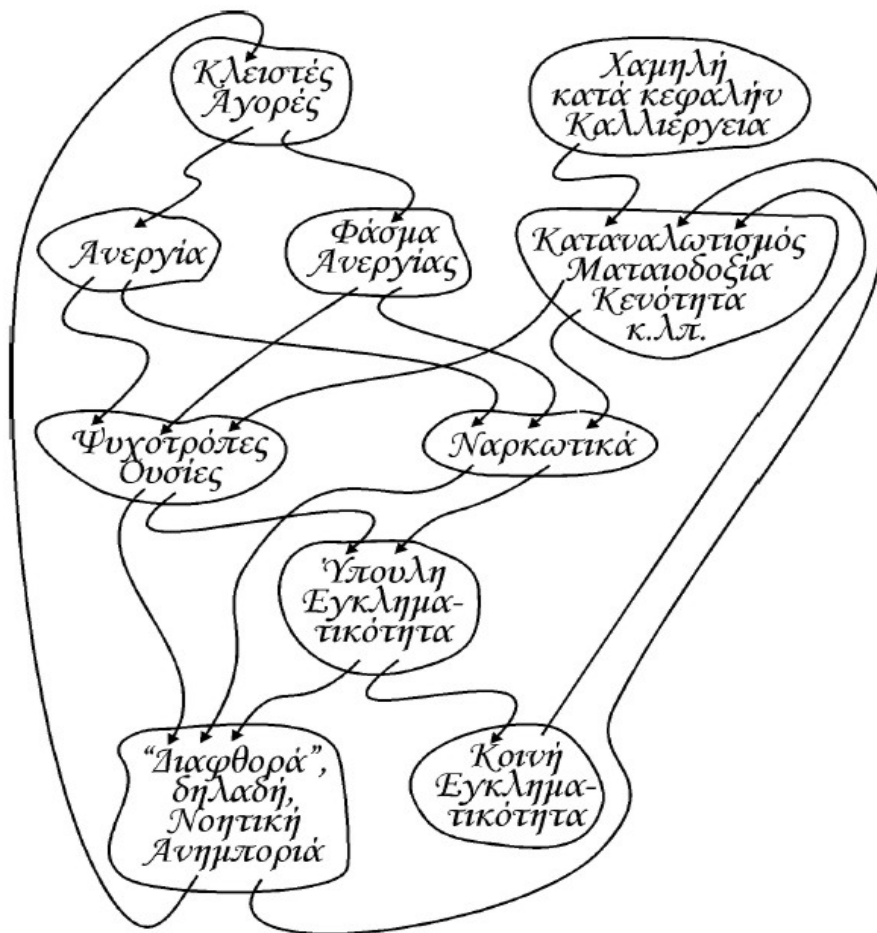

Πρόλογος

«Όσον καιρό θα υπάρχει, μέσω των νόμων και των ηθών, μια κοινωνική καταδίκη που δημιουργεί τεχνητή κόλαση μεσ' στην πολιτισμένη κοινωνία κι επιβαρύνει με την ανθρώπινη νομοτέλεια τη μοίρα που είναι θεϊκή. Όσον καιρό θα μένουν άλυτα τα τρία προβλήματα του αιώνα: ο ξεπεσμός του ανδρός με την ανεργία [ή με το φάσμα της ανεργίας], η εξαχρείωση της γυναίκας με την πείνα [ή με το φάσμα της πείνας], το μαράγκιασμα του παιδιού με την αμάθεια. Όσον καιρό θα υφίστανται ορισμένα στρώματα κοινωνική ασφυξία. Με άλλα λόγια, και ακόμα γενικότερα, όσο θα σέρνεται στον κόσμο η αμορφωσιά και η ανέχεια, βιβλία σαν τούτο εδώ [οι άθλιοι] μπορεί να μην είναι περιττά ». Ωτβιλ, 1 Ιανουαρίου 1862, Victor Hugo.

Ορισμοί

Πολιτική διακυβέρνηση είναι η υποβοήθηση των πολιτών στην πορεία τους προς την ολόπλευρη υπαρκτική ολοκλήρωση, μέσω της απομάκρυνσης «εξωτερικών» εμποδίων που συναντούν, οι πολίτες, στην πορεία τους προς την αυτογνωσία. Επομένως, τα μέσα που χρησιμοποιούνται, «μεταρρυθμίσεις», θεσμικές παρεμβάσεις, αναδομήσεις, νομοθετήσεις, κ.λπ. δεν αποτελούν αυτοσκοπό, ενώ αποκτούν νόημα μόνο όταν χαρακτηρίζονται (και στο βαθμό που χαρακτηρίζονται) από μια λογική αναφορικότητα ως προς τις ανθρωπολογικές ανάγκες των πολιτών. Η δε αποτελεσματικότητά τους επιμετρείται: από την υπαρκτική κατάσταση των πολιτών και στη συνέχεια, από τη δυνατότητα επιβίωσης (οικονομικής, κοινωνικής, συμβολικής κ.λπ.) την οποία απολαμβάνουν οι πολίτες, χωρίς διακρίσεις.

Κλειστές είναι εκείνες οι αγορές για την είσοδο (ή την παραμονή) στις οποίες, ο πολίτης, να πρέπει να υποβιβαστεί υπαρκτικά. Πρακτικά, αυτό σημαίνει ότι, διάφορες κλίκες, παρέες, κυκλώματα, μαφίες, συντεχνίες, υπηρεσιακοί παράγοντες δημοσίων υπηρεσιών, πολιτικά πρόσωπα, «επιχειρηματίες», εξωθεσμικοί παράγοντες, πολιτιστικοί σύλλογοι, Μ.Μ.Ε., σέκτες, κ.ά., προκειμένου να επιτρέψουν την είσοδο είτε την παραμονή σε κάποια αγορά, επιβάλλουν στον πολίτη προσωπικές δεσμεύσεις (δηλαδή, δεσμεύσεις όσον αφορά την έκφραση προσωπικής ετερότητας είτε της λογικής τους αναφορικότητας) που υπερβαίνουν τους θεσμικά καθιερωμένους κανόνες ορθής λειτουργίας της ανταγωνιστικής αγοράς. Μια αγορά γίνεται κλειστή με διάφορους τρόπους: συμβολική βία, ευνοιοκρατία, τεχνητή πρόκληση ανεργίας, κατάλληλη επιχειρησιακή κουλτούρα, παίγνια απομείωσης της ποικιλομορφίας, ύπουλη εγκληματικότητα, χρήση ολογραφικών μεθόδων, κ.λπ.

Απόψεις

Η ανεργία (ή το φάσμα της ανεργίας) οδηγεί (σύμφωνα και με τον αφορισμό του Hugo) τον πολίτη στον υπαρκτικό ξεπεσμό του, δηλαδή σε μια κατάσταση όπου κυρίαρχο ρόλο στη

ζωή του παίζει το ένστικτο της επιβίωσης («όταν η φύση αυτονομείται, οι φυσικές λειτουργίες της ζωής γίνονται υπαρκτικός αυτοσκοπός, ως ύπαρξη λογαριάζεται η επιβίωση και όχι η σχέση»).

Ο πολίτης οδηγείται (αδικαιολόγητα! αν και αιτιολογημένα) συστημικά στη χρήση ναρκωτικών (είτε ψυχοτρόπων ουσιών), μόνο, από το συνδυασμό της απόγνωσης στην οποία οδηγεί η διακύβευση της επιβίωσης του ίδιου είτε της οικογένειάς του και της μεθοδικά (μέσω τηλεοπτικών προτύπων και γκριζας διαφήμισης σε έντυπα) καλλιεργημένης σύγχυσης (μη αποφασισμότητας) αναφορικά με τα αποτελέσματα αυτής της χρήσης. Το φαινόμενο της χρήσης ναρκωτικών είτε ψυχοτρόπων ουσιών έχει λάβει την έκταση πανδημίας. (τεκμηρίωση: άρθρο «Ελευθεροτυπία» 17/9/2005 Ε.Κ., Ν.Κ.: «Το 2004 μόνο, η συνολική κατανάλωση ηρεμιστικών, αντικαταθλιπτικών, αντιψυχωσικών και αντιεπιληπτικών [συνοδευτικά αντιψυχωσικών] ανήλθε στα 10.300.000 κουτιά». Αν υπολογίσουμε τη σημερινή χρησιμοποιώντας (χονδρικά) ένα ετήσιο ρυθμό αύξησης 20% και προσθέσουμε την ετήσια κατανάλωση ναρκωτικών ουσιών, χονδρικά, μερικές νταλίες φορτωμένες με ινδική κάνναβη, μερικές εκατοντάδες κιλά κοκαΐνη, μερικές εκατοντάδες κιλά ηρωίνη, χάπια έκσταση, αμφεταμίνες, κρακ και άλλες νευροτοξικές ουσίες και διαιρέσουμε με το πλήθος των ενηλίκων Ελλήνων, τότε θα συνάγουμε, ενδεχομένως, τραγικά συμπεράσματα όσον αφορά την έκταση του φαινομένου της αδικαιολόγητης χρήσης ναρκωτικών είτε ψυχοτρόπων ουσιών, στην πατρίδα μας). Η χρήση ναρκωτικών είτε ψυχοτρόπων ουσιών προκαλεί σοβαρές βλάβες (συχνά μη αναστρέψιμες) στο νευρικό σύστημα του χρήστη (τεκμηρίωση: www.breggin.com). Άρα, η ευθυκρισία και η υπευθυνότητα των χρηστών ναρκωτικών είτε ψυχοτρόπων ουσιών είναι αμφίβολη (στην καλύτερη περίπτωση). Αμφίβολη είναι και η δυνατότητα, αυτών των χρηστών, αποτελεσματικής άσκησης καθηκόντων σε πόστα ευθύνης είτε σε ρόλους διοικητικούς ή γονεϊκούς. Το χειρότερο, όμως, είναι το γεγονός ότι οι νευροτοξικές αυτές ουσίες αποτελούν, οιονεί, καταστροφικά όπλα. Τεράστιες, ανεξέλεγκτες ποσότητες αυτών των ουσιών βρίσκονται στην κατοχή των χρηστών τους (και όχι μόνο), οι οποίοι χαρακτηρίζονται από αμφισβητήσιμη ευθυκρισία και υπευθυνότητα. Τι είδους χρήση αυτών των ουσιών διενεργούν οι χρήστες τους, υπό τις σημερινές συνθήκες κοινωνικής «ζούγκλας» και απόγνωσης, τις οποίες διαμορφώνουν: η ανεργία, το φάσμα της ανεργίας, η οικονομική κρίση των μικρών, των μεσαίων και των μεγάλων επιχειρήσεων, οι πιστωτικές κάρτες, τα καταναλωτικά δάνεια, η διάχυτη συμβολική βία όλων εναντίων όλων, η απάλειψη του προσωπικού χαρακτήρα των κοινωνικών και των οικογενειακών σχέσεων, η σύγχυση που χαρακτηρίζει το πολιτικό σύστημα και τα Μ.Μ.Ε., κ.ά.;

Τα ναρκωτικά και οι ψυχοτρόπες ουσίες, δυστυχώς, προσφέρονται και για αθέμιτη χρήση, ειδικά, στο πλαίσιο της ύπουλης εγκληματικότητας. Έχουν τη δυνατότητα – με εγκληματικό τρόπο – να «ανοίγουν» στόματα, να «κλείνουν» στόματα, να κάμπτουν τη βούληση ανταγωνιστών, να «κλείνουν» μπίζνες, να σπιλώνουν υπολήψεις, να αλλοιώνουν συνειδήσεις, να «αφαιρούν» ιδιότητες προσώπων (π.χ. να μετατρέπουν έντιμους ανθρώπους σε λαμόγια, να μετατρέπουν καλούς οικογενειάρχες σε μοιχούς), να

εξασφαλίζουν (είτε να ξεφορτώνονται) ερωτικούς συντρόφους είτε συζύγους, να προσδίδουν λαμπρότητα σε παρουσιαστικά είτε να «αποχρωματίζουν» παρουσιαστικά, να οδηγούν πρόσωπα στην αυτοκτονία ή την παραφροσύνη, να μετατρέπουν δεινούς ρήτορες σε γραφικά πρόσωπα, να κάνουν τους ανθρώπους να μπερδεύουν τα λόγια τους, να αλλοιώνουν την έκφραση του προσώπου τους και πολλά άλλα (αποτροπιαστικά).

Τέτοιου είδους νευροτοξικές ουσίες (σύμφωνα με σχετικά ντοκιμαντέρ του τ/ο σταθμού Σκάι) χρησιμοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του ψυχρού πολέμου από διάφορες μυστικές υπηρεσίες ξένων κρατών. Χρησιμοποιήθηκαν επίσης για πολιτικούς λόγους, π.χ. στα σοβιετικά Γκουλάγκ (Αλεξάντερ Σολζενίτσιν) καθώς επίσης και σε ορισμένα βαλκανικά ξερονήσια στο πλαίσιο της εφαρμογής των λεγόμενων «rehabilitation programs» δυτικής προελεύσεως, για τον έλεγχο ή την εξουδετέρωση των πολιτικά αντιφρονούντων, (πηγή: επετειακή πολιτιστική εκδήλωση του Ε.Μ.Π. περ. 1997). Παρά το γεγονός ότι οι ουσίες αυτές μεταβολίζονται γρήγορα εντός του ανθρώπινου οργανισμού (48 ώρες) και για το λόγο αυτό δεν ανιχνεύονται εύκολα, αρκετές περιπτώσεις (πιθανότατα, μόνο η κορυφή του παγόβουνου) εκδήλωσης αυτού του είδους ύπουλης εγκληματικότητας βλέπει το φως της δημοσιότητας (π.χ. «Καθημερινή» 28/9/2005, «Καθημερινή» 8/10/2004, «Καθημερινή» 5/6/2004, «Καθημερινή» 6/6/2004, «Καθημερινή» 9/6/2004).

Η χαμηλή αποδοτικότητα της κοινωνίας μας στους τομείς: του πολιτικού συστήματος, της παιδείας, των κρατικών υπηρεσιών, της οικονομίας, του συστήματος υγείας, των Α.Ε.Ι., της δικαιοσύνης, της εξωτερικής πολιτικής, της παραγωγής τέχνης και πολιτισμού, των κοινωνικών σχέσεων, της διαφάνειας, της αξιοκρατίας κ.λπ. είναι απολύτως συμβατή με την ανθρωπολογική καταστροφή (η οποία ευσχήμως ονομάζεται 'παρενέργειες') που σχετίζεται με την εκτεταμένη (κάθε είδους) χρήση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών. Επομένως, το εικαζόμενο πρόβλημα της «διαφθοράς» αποτελεί – το πιθανότερο - απλώς ένα σύμπτωμα της ανθρωπιστικής αυτής καταστροφής.

Ο συντάκτης αυτού του κειμένου θεωρεί την τρέχουσα μανιώδη ενασχόληση με ροζ DVD, με οικονομικά ή πολιτικά (πραγματικά είτε εικαζόμενα) σκάνδαλα και μάλιστα υπό τις παρούσες, σχεδόν τραγικές, συνθήκες της κοινωνίας μας, ως μια ενασχόληση «εκτός τόπου και χρόνου». Χρειάζεται, να γίνουν όσες υπερβάσεις (νομικές, χορήγηση αμνηστίας, κ.λπ.) απαιτηθούν για να αντιμετωπιστεί δημιουργικά και μάλιστα στο συντομότερο δυνατό χρόνο, η αιτία του προβλήματος (ναρκωτικά, ψυχοτρόπες ουσίες) αντί του – πιθανότατα - συμπτώματος («διαφθορά»). Μόνο τότε οι Έλληνες θα μπορέσουμε να απολαύσουμε τα στοιχειώδη εκείνα αγαθά που σε άλλα ευρωπαϊκά κράτη είναι αυτονόητα:

- να εργάζεσαι σε κάποια εταιρία και να μη φοβάσαι να εκδηλώσεις τις ικανότητες και τη δημιουργικότητά σου

- να απευθύνεσαι σε κάποια δημόσια υπηρεσία και να σου συμπεριφέρονται με αξιοπρέπεια και στοιχειώδη – έστω -ορθολογισμό και αποτελεσματικότητα
- να έχεις να επιλέξεις το καλύτερο πολιτικό κόμμα και όχι το λιγότερο προβληματικό
- για να έχεις εργασία να πρέπει απλώς να καλλιεργήσεις δημιουργικές ικανότητες και δημιουργικά προσόντα
- όταν έχεις κάποιο νομικό πρόβλημα να μπορείς να βρεις το δικό σου
- αν μείνεις χωρίς δουλειά, να υπάρχει κάποια ελεύθερη αγορά στην οποία να μπορείς να πας με την «πραμάτεια» σου ώστε να βρεις γρήγορα εργασία
- να μπορείς να συνεννοηθείς με το «γείτονά» σου
- η τοπική αυτοδιοίκηση να σε υποστηρίζει αντί να είναι «άντρο» ανομίας
- να μπορείς να εμπιστευθείς τους προμηθευτές τροφίμων
- να μπορείς να οδηγήσεις αυτοκίνητο χωρίς να ρισκάρεις σε υπέρμετρο βαθμό την ασφάλειά σου
- οι ηλικιωμένοι – όπως γίνεται στις πολιτισμένες χώρες – να διατηρούν ένα μέρος της δημιουργικότητάς τους, να κάνουν συντροφιά ο ένας με τον άλλον και να ψυχαγωγούνται παίζοντας παιχνίδια
- να μην καταδικάζονται ολόκληρα χωριά, ολόκληρες μειονοτικές κοινότητες της περιφέρειας σε ομαδικό μαράγκιασμα
- οι δημοσιογράφοι να μην παραμένουν έγκλειστοι σε νοητικά «κουκούλια» (όπως συμβαίνει κάποιες φορές) αλλά να εργάζονται εκτός των δημοσιογραφικών γραφείων τους και κοντά στους πολίτες, υποστηρίζοντας και καθοδηγώντας τους
- οι επιχειρηματίες να υποστηρίζουν τη δημιουργικότητα των εργαζομένων και να τους καθοδηγούν στο δρόμο τους προς την προκοπή
- οι πολιτικοί να θέτουν σαν πρώτο στόχο τους να καθίστανται οι ίδιοι «αχρειαστοί» καθώς διευθετούν τα κοινωνικά ζητήματα σε μια τέτοια δίκαιη διάταξη, ώστε εκεί που υπάρχει πρόβλημα να λύνεται «σαν από μόνο του» και εκεί που δεν υπάρχει, να μη δημιουργείται
- οι ιατροί να νοιάζονται εγκάρδια για την υγεία των συνανθρώπων τους και να μην αισχροκερδούν
- οι δικαστές «να θυμούνται ότι οι ίδιοι δεν είναι αφέντες αλλά υπηρέτες του νόμου και δημόσιοι φύλακες της Πολιτείας. ότι, επιπλέον, καθώς δικάζουν ανθρώπους δικάζονται και οι ίδιοι από τον Θεό»
- οι πολίτες «να υπακούουν τα κελεύσματα του Νόμου τόσο εθελόβουλα, ώστε να μη φαίνεται ότι καταναγκάζονται από την αναγκαιότητα του νόμου, αλλά ότι καθοδηγούνται από τη δική τους θέληση»
- κάθε ιδιώτης είτε κρατικός λειτουργός «να φροντίζει για τα κοινά με το ίδιο ενδιαφέρον που φροντίζει για τα προσωπικά του»
- οι έμποροι «με αξιοπιστία και επιμέλεια να τροφοδοτούν και την Πολιτεία και τον εαυτό τους με αγαθά ποιότητας»
- οι έμποροι οι βιοτέχνες και οι άλλοι «να επιδιώκουν τον πλούτο έτσι, ώστε να μη βλάπτουν κανένα, διότι ότι εγείρεται από το κακό θα πέσει πάλι στο κακό»
- οι εργοδότες «να υπηρετούν το νόμο και το λογισμό, ώστε να μπορούν να κυβερνούν και τους εργαζόμενους σύμφωνα με το νόμο και το λογισμό. Επίσης, να θεωρούν τους εργαζόμενους, ανθρώπους, εξίσου με κάθε εργοδότη, και πάντοτε να συνδυάζουν την αυθεντία με τον ανθρωπισμό»
- οι εργαζόμενοι «να είναι ευγνώμονες προς τους εργοδότες τους και να φροντίζουν τις

υποθέσεις των εργοδοτών τους σαν να είναι δικές τους»

- οι σύζυγοι να «αγαπούν τη γυναίκα τους σαν το ίδιο το σώμα τους και σαν κόρη οφθαλμού και να την καθοδηγούν με μεγάλη προσοχή»

- οι σύζυγοι «να τιμούν τον άντρα τους σαν τον νου και τον λογισμό τους και να τον ακολουθούν πιστά»

- οι πατέρες «να αγαπούν τους απογόνους τους σαν κλωνάρια της ζωής τους που ρίζωσαν και αυτά και να τα κρατούν ολόρθα με το δικό τους ζωντανό παράδειγμα σαν να είναι μέλη του εαυτού τους»

- οι υιοί και οι κόρες «να ακολουθούν τον πατέρα τους σαν τη ρίζα και την κεφαλή τους και να τον σέβονται σαν δεύτερο Θεό»

- οι φίλοι «να αναζητούν την αλήθεια με συνομιλία και συμβουλή και να επιδιώκουν την αγαθοσύνη με [έντιμη] αλληλοβοήθεια»

- οι διδάσκαλοι «με τη διδαχή και την αγαθοσύνη τους να δημιουργούν γνωστικούς, καλούς μαθητές, σάμπως να γεννούν παιδιά του νου τους»

- οι κύριοι «να προσέχουν κάθε εκδήλωση θηλυπρέπειας»

- οι κυρίες «να επιδιώκουν να έχουν το αντρικό πνεύμα σε κάποιο βαθμό, αλλά πάνω από όλα να είναι σεμνές. Όπως η μεγαλοψυχία αρμόζει στον άντρα έτσι και στην γυναίκα αρμόζει η σεμνότητα».